

Samenvatting innovatieproject 'Samen verbeteren'

Amsterdam, 25 mei 1998

M. van Barlingen

Inhoud

1	Inleiding	2
2	Knelpunten	3
2.1	Inleiding	3
2.2	Belangrijkste knelpunten	3
2.3	Conclusie	4
3	Oplossingen	5
3.1	Inleiding	5
3.2	Politie	5
3.3	Openbaar ministerie	6
3.4	Raad voor de Kinderbescherming	7
3.5	Bureau Jeugdzorg	7
3.6	Integraliteit en samenwerking	7
3.7	Algemeen/landelijk	9
4	Overzicht per district	10
5	Conclusies	13
5.1	Acties	13
	Bijlage	
	Lijst districtrapportages	14

1 Inleiding

In september 1997 is in de negen districten van de politie-regio Amsterdam-Amstelland een start gemaakt met het innovatieproject 'Samen verbeteren'. Dit project is een gezamenlijk initiatief van politie, Openbaar Ministerie, de Raad voor de Kinderbescherming en het bureau Jeugdzorg Amsterdam. Het project is uitgevoerd onder begeleiding van bureau Smeeke, Van de Wiel en Partners. Doel van het project is binnen alle districten te komen tot een goede samenwerking tussen de verschillende partners en het verbeteren van het gehele jeugdstrafrechtproces. De innovatieprojecten in de verschillende districten zijn gefinancierd vanuit het Jeugd en Veiligheidsbeleid.

In het kader van het project zijn in de negen districten 'verbeterteams' geformeerd waarin vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie, de Raad voor de Kinderbescherming, het Bureau Jeugdzorg, de politie en een Hopper zitting hebben. Gemiddeld bestaan deze teams uit vijf personen. Na een training 'innovatiemethoden' hebben deze teams mensen uit het jeugdveld uitgenodigd voor zogenaamde stemsessies. In de stemsessies kregen vertegenwoordigers van de vier deelnemende partijen en hun netwerkpartners zoals bureau Halt, Nieuwe Perspectieven, de advocatuur, het Bureau Kinderrechter, streetcornerwork en onderwijs de gelegenheid om knelpunten in het jeugdstrafproces aan te geven. In totaal zijn er ongeveer 160 mensen bij deze sessies betrokken geweest. Op basis van de inventarisatie van knelpunten zijn vervolgens 'oplossingsessies' georganiseerd waarin diverse oplossingen voor de meestgenoemde knelpunten zijn geformuleerd en uitgewerkt. Dit heeft geresulteerd in negen eindrapportages (per district), waarin verschillende plannen van aanpak zijn opgenomen.

In dit rapport worden de inhoudelijke uitkomsten van een en ander beknopt weergegeven. Doel hiervan is een daadkrachtige besluitvorming op organisatie- en districtsniveau van zowel het jeugdreclasseringsplatform als het (district)management van de verschillende betrokken partijen mogelijk te maken. Daarbij kan aangetekend worden dat het jeugdreclasseringsplatform zich de verantwoordelijkheid om de uitkomsten van het project ter hand te nemen, heeft aangetrokken. Daarnaast dient deze samenvatting ter informatie over de uitkomsten voor de deelnemers van het project in de verschillende districten. Het rapport is niet bedoeld als evaluatie van het project.

In hoofdstuk 2 worden kort de meest genoemde knelpunten in het jeugdstrafrechtproces weergegeven. In hoofdstuk 3 wordt vervolgens dieper ingegaan op de aangedragen oplossingen per organisatie en de daarbij behorende actiepunten. Hoofdstuk 4 bevat een schematisch overzicht van de meestgenoemde knelpunten, oplossingen en actiepunten per district. In hoofdstuk 5 worden tenslotte enkele conclusies getrokken met betrekking tot de belangrijkste knelpunten en oplossingen. Ook worden in dit hoofdstuk de belangrijkste actiepunten samengevat.

2 Knelpunten

2.1 Inleiding

Zoals in de inleiding reeds beschreven is, zijn in de stemsessies door verscheidene betrokkenen in het jeugdveld knelpunten in het jeugdstrafrechtproces geïnterpreteerd. Dit heeft geresulteerd in een opsomming van tientallen kleine en grote knelpunten per district, welke terug te vinden zijn in de respectieve eindrapportages. In dit hoofdstuk worden slechts de meestgenoemde knelpunten kort weergegeven. Dit omdat de inventarisatie als hoofddoel had om een basis voor de oplossingsessies te creëren en omdat een groot deel van deze knelpunten reeds langer bekend is bij de betrokkenen. Achtereenvolgens worden de belangrijkste knelpunten bij de politie, bij het OM, bij de Raad voor de Kinderbescherming, bij het bureau Jeugdzorg en knelpunten met betrekking tot integraliteit en samenwerking op zowel regionaal- als districtsniveau genoemd.

2.2 Belangrijkste knelpunten

Politie

- Jeugd heeft te weinig prioriteit
- Afhandeling niet-geverbaliseerde jeugd
- Onvoldoende kennis en kwaliteit op gebied jeugd
- Onduidelijkheid vervolgprocedures

Openbaar Ministerie

- Lange doorlooptijd jeugdstrafrechtzaken
- Slechte controle na schorsing jongeren
- Geen centrale jeugdunit
- Administratieve afhandeling onduidelijk
- Taakstraffen in Officiersmodel worden niet optimaal ingezet
- Terugkoppeling naar politie is onvoldoende
- Functie en positionering Hopper

Raad voor de Kinderbescherming

- Terugkoppeling en feed-back van (vervolgprocedure) processen verbaal naar de politie is onvoldoende
- Rapportage aan het OM naar aanleiding van processen verbaal duurt te lang
- Geen 24-uurs bereikbaarheid

Bureau Jeugdzorg

- Slechte telefonische bereikbaarheid, geen 24-uurs bereikbaarheid
- Onvoldoende regie in hulpverlening

Algemeen/landelijk

- Weinig betrokkenheid ouders
- Te weinig cellen beschikbaar

Integraliteit en samenwerking

- Instanties werken langs elkaar heen, samenwerking is beperkt
- Onbekendheid met elkaars werkwijze en procedures
- Onderlinge bereikbaarheid
- Geen vaste contactpersonen bij de verschillende partners
- Informatie-uitwisseling tussen de partijen beperkt

2.3 Conclusie

De eindrapporten overziend kan geconcludeerd worden dat de belangrijkste knelpunten binnen het jeugdstrafrechtproces betrekking hebben op *interne procedures en organisatie bij politie, Raad, OM en het bureau Jeugdzorg, het zicht op elkaars procedures en op de individuele afhandelingstrajecten, en de communicatie tussen de betrokken partners onderling.*

Zowel binnen de politie als binnen het Openbaar Ministerie is specifieke kennis over en aandacht voor jeugd veelal versnipperd. Jeugd wordt 'erbij' gedaan, waardoor het zicht op jeugdzaken beperkt is en de doorlooptijden van jeugdstrafrechtzaken (te) lang zijn. Daarnaast schort het aan terugkoppeling en feed-back tussen politie en Raad voor de Kinderbescherming. De rapportages van de Raad aan het Openbaar Ministerie naar aanleiding van de processen verbaal zijn vaak laat. Bovendien heeft de politie in veel gevallen geen zicht op de verdere afhandeling door Raad en/of OM. Deze knelpunten, aangedragen vanuit de praktijk, sluiten volledig aan bij de conclusies van verschillende onderzoeken naar de afhandeling van jeugdstrafzaken.

De belangrijkste onderzoeken in dit verband zijn:

- 'Jeugdstrafzaken: nog lang niet afgedaan?', Eysink, Smeets en Etman, april 1996
- 'Doorlooptijden van jeugdstrafzaken binnen het strafrechtelijk circuit', Maurits Assink, Parket Amsterdam, december 1997

3 Oplossingen

3.1 Inleiding

Op basis van de bevindingen uit de stemsessies hebben de negen verbeter-teams enkele algemene doelstellingen geformuleerd die als basis voor de te formuleren oplossingen hebben gediend. Het gaat hierbij om:

- het bekorten van de doorlooptijd
- zicht krijgen op procedures, werkwijzen en afspraken
- zicht krijgen op (individuele) afhandeltrajecten
- optimaliseren van samenwerking en informatieverstrekking
- lik-op-stuk-beleid doorvoeren in zowel beleid als werkwijze
- meer prioriteit voor jeugd

In zogenaamde 'oplossingsessies' hebben de betrokkenen binnen het project, met behulp van de methode *creatief probleem oplossen*, tientallen oplossingen voor de genoemde knelpunten geformuleerd en geïnventariseerd. Door middel van puntentoekening per voorgestelde oplossing zijn vervolgens de voornaamste en meestbelovende oplossingen geformuleerd en uitgewerkt in een plan van aanpak. In dit hoofdstuk worden deze oplossingen kort weergegeven. Daarnaast wordt aangegeven welke concrete acties in het kader van de genoemde maatregelen ondernomen moeten worden. Het gaat om structurele oplossingen die veelal op lange termijn uitgevoerd moeten worden. De eerste concrete stappen kunnen echter in veel gevallen op zeer korte termijn gezet worden.

3.2 Politie

Oprichten districtelijke jeugdunit

De verschillende oplossingen die bij de politie zijn aangedragen hebben veelal betrekking op een grotere prioriteit voor jeugd, meer opleiding met betrekking tot jeugd, het aanstellen van meer specialisten jeugd en meer duidelijkheid omtrent procedures voor jeugdzaken. In een groot deel van de districten heeft dit geleid tot een plan van aanpak voor de oprichting van een districtelijke jeugdunit bij de politie. In deze jeugdunit zouden verschillende 'specialisten jeugd' werkzaam moeten zijn die de wijkteams kunnen ondersteunen. Door enkele districten wordt de voorkeur uitgesproken om daarnaast per wijkteam jeugdspecialisten op te leiden door hen te laten rouleren binnen de districtelijke jeugdunit. Door een aanpak met districtelijke jeugdunits zou de kwaliteit van de afhandeling van jeugdzaken aanzienlijk toenemen. Bovendien zou door specialisatie de bekendheid met procedures vergroot worden en de doorlooptijden bekort.

Actie

- plannen tot vorming van districtunits voorleggen aan het management per district, waarbij gebruik zou kunnen worden gemaakt van de ervaring die in district zes inmiddels is opgedaan met het zogenaamde 'tienerteam' en in district acht met het JEC-team
- schriftelijk vastleggen taken en afspraken
- selecteren en opleiden van (enthousiaste) mensen
- zoeken van geschikte locatie
- aanstellen jeugd coördinator per wijkteam

Gezien het feit dat de meeste districten kiezen voor een districtelijke jeugdunit lijkt het overigens nuttig om de plannen hiervoor in overleg op te

stellen. Op die manier zal de organisatie van de units gelijkvormig worden en wordt voorkomen dat het wiel twee maal uitgevonden wordt.

3.3 Openbaar Ministerie

Met betrekking tot het Openbaar Ministerie worden door de districten meerdere oplossingen gepresenteerd die allen betrekking hebben op verkorting van de doorlooptijden, het stroomlijnen van taakstraffen binnen het Officiersmodel en het verhogen van de prioriteit die binnen het parket aan jeugd wordt gegeven.

Instellen jeugdhopper/jeugdunit

Door het aanstellen van een (districtelijke) jeugdhopper of het instellen van een jeugdverantwoordelijke binnen het parket wordt bereikt dat de doorlooptijden van jeugdstrafrechtzaken verkort wordt en dat er meer prioriteit wordt toegekend aan jeugdzaken. Daarbij is het overigens in de eerste plaats essentieel dat de functie en positionering van de 'algemene' Hopper duidelijk wordt gemaakt. Vervolgens kan dan een hopper worden aangesteld die de filtering van jeugdzaken op zich neemt. Een andere mogelijkheid die is aangedragen is dat een secretaris binnen het parket voor een gedeelte van zijn reguliere taken wordt ontheven om meer tijd aan jeugdzaken te kunnen besteden.

Actie

- Positionering algemene Hopper
- Instelling jeugdhopper voorleggen aan Hoofd officier van Justitie
- Instellen jeugdunit/jeugdverantwoordelijke voorleggen aan management
- Bekijken haalbaarheid vrij stellen van secretaris van reguliere taken

Hierbij moet aangetekend worden dat de verschillende plannen van aanpak nog niet volledig uitgewerkt zijn. Het is dan ook wenselijk dat in samenwerking met het management bekeken wordt welke vorm (jeugdhopper of secretaris jeugd) het best passend en het makkelijkst realiseerbaar is.

Doorlooptijden bewaken/ lik-op-stuk-beleid

In verschillende districtrapportages wordt aangegeven dat het zowel voor het bekorten van de doorlooptijden als voor een goede uitvoering van het lik-op-stuk-beleid noodzakelijk is om de termijn van taakstraffen in het officiersmodel te bewaken. Hiervoor worden diverse voorstellen gedaan waarvan de voornaamste betrekking hebben op het aanleggen van mappen per week of per maand voor taakstraffen, waarbij maandelijks de voortgang gecontroleerd wordt, en op het instellen van volledig nieuwe procedures voor de politie en hopper. Een volledige uitwerking van deze nieuwe procedure is terug te vinden in de plannen van aanpak.

Actie

- ontwerpen mappensysteem
- controleren van termijn d.m.v. mappen
- rappelleren indien termijn te lang is
- betere procedure ontwerpen voor taakstraffen via het officiersmodel via de Hopper
- duidelijke richtlijnen voor met name hoppers en parketsecretarissen voor de afhandeling van taakstraffen via het officiersmodel opstellen

3.4 Raad voor de Kinderbescherming

In de plannen van aanpak zoals die gepresenteerd zijn door de negen districten worden geen specifieke aanbevelingen gedaan om knelpunten met betrekking tot de Raad voor de Kinderbescherming op te lossen. Meestgenoemde knelpunten hebben betrekking op de communicatie van de Raad met de andere partners en de rapportages die de Raad opstelt naar aanleiding van processen verbaal.

Het eerste punt zal grotendeels opgelost worden door het instellen van overleggen en beschrijven van procedures zoals later in dit hoofdstuk wordt beschreven. Het tweede knelpunt lijkt met name een interne kwestie te zijn, die opgelost kan worden door stroomlijning van interne procedures. Het is dan ook wenselijk dat de mogelijkheden hiertoe bekeken worden.

Actie

- bekijken mogelijkheden om tot stroomlijning van interne procedures met betrekking tot de rapportages aan het OM te komen
- bekijken mogelijkheden om tot stroomlijning van interne procedures met betrekking tot terugkoppeling naar de politie te komen
- bekijken mogelijkheden voor 24-uurs bereikbaarheid

3.5 Bureau Jeugdzorg

Met betrekking tot het bureau Jeugdzorg zijn in de stemsessies opvallend weinig concrete knelpunten genoemd. Voornaamste is de slechte (telefonische) bereikbaarheid van het bureau. Hiervoor zijn geen concrete plannen van aanpak gepresenteerd. Oplossingen zouden kunnen zijn: het uitbreiden van de uren dat het bureau bereikbaar is en het aanstellen van specifieke contactpersonen.

Actie

- bekijken van mogelijkheden tot uitbreiding uren dat men bereikbaar is/instellen 24-uurs bereikbaarheid
- aanstellen specifieke contactpersonen

3.6 Integraliteit en samenwerking

Uit de stemsessies is reeds duidelijk geworden dat de partners binnen het innovatieproject 'Samen verbeteren' de meeste knelpunten in communicatie en samenwerking zien. In de plannen van aanpak is aan deze zaken dan ook ruim aandacht geschonken. Achtereenvolgens zijn plannen tot verduidelijking van procedures, tot netwerkvorming en tot betere bekendheid van de partners met elkaar geformuleerd.

Aanstellen contactpersoon per organisatie

Een eerste stap in netwerkvorming en betere onderlinge samenwerking is het aanstellen van een contactpersoon jeugd per organisatie. Door het opstellen en verspreiden van een lijst met namen en telefoonnummers van deze contactpersonen zal duidelijker worden waar men zowel extern als intern terecht kan met jeugdzaken.

Actie

- selecteren en eventueel opleiden van jeugdcontactpersoon per organisatie

Instellen netwerkoverleg

Teneinde communicatie en samenwerking tussen de partners te bevorderen wordt het wenselijk geacht dat er een structureel districtelijk netwerkoverleg wordt ingesteld waarin alle districtspartners in jeugdstrafrechtzaken zijn vertegenwoordigd. De aangestelde contactpersonen per organisatie lijken hiervoor de meest aangewezen personen. Het Jeugdreclasseringsplatform functioneert in deze situatie als regionaal netwerkoverleg waarin zowel beleidslijnen uitgezet worden als regionale werkwijzen en procedures op elkaar afgestemd worden. In het in te stellen districtelijke netwerkoverleg kan vervolgens de vertaalslag naar de districten worden gemaakt. Belangrijk hierbij is dat er duidelijk wordt afgesproken wie de coördinatie van het overleg op zich neemt, politie of openbaar ministerie.

Actie

- samenstellen netwerkoverleg
- afspraken maken over invulling van het overleg
- coördinatie regelen

Handboek procedures

Teneinde meer zicht te krijgen op de werkwijze en procedures per organisatie wordt door verschillende districten voorgesteld om een 'handboek procedures' samen te stellen. In dit handboek zouden beschrijvingen van de procedures per organisatie moeten worden opgenomen alsmede beschrijvingen van de werkwijze van de betrokken organisaties. Op basis hiervan kan vervolgens een 'checklist' worden samengesteld die het afhandeltraject van jeugdstrafrechtzaken per organisatie weergeeft, wat het bereiken van een eenduidige werkwijze ten goede komt. Eventueel kan deze checklist bij elk proces verbaal worden aangehecht. Voorgesteld wordt om dit handboek door een *regionale* werkgroep te laten samenstellen, waarna eventuele aanvullingen per district door het ingestelde netwerkoverleg kunnen worden gegeven. De beschrijving van werkwijze, procedures en afhandeltraject per organisatie kan worden gecoördineerd en/of uitgevoerd door de aangewezen contactpersonen per organisatie. Eventuele aanpassingen worden dan ook in de toekomst per organisatie bijgehouden en toegevoegd aan het handboek. Het handboek en de eventuele checklisten zouden zowel losbladig als geautomatiseerd moeten worden aangeboden. Overigens zijn in zowel district acht als district negen reeds werkgroepen 'procedures minderjarigen' ingesteld. Wellicht kunnen de ervaringen en resultaten van deze werkgroepen verwerkt worden bij het opstellen van een handboek.

Actie

- instellen (regionale) werkgroep handboek
- vastleggen procedures, werkwijzen en afhandeltrajecten per organisatie
- bespreking concepten in districtelijke netwerkoverleggen
- opstellen checklist afhandeltraject per organisatie
- verspreiding losbladig en geautomatiseerd
- regelmatig bijhouden en eventueel aanpassen van handboek per organisatie door contactpersonen jeugd

Kijkstages

Om de bekendheid met elkaars werkwijze, taken en procedures te verbeteren, stellen verschillende districten voor om kijkstages voor de betrokken partners te organiseren. Stagiaires zouden dan enkele dagen meelopen in de organisatie, waardoor zowel begrip voor als bekendheid met taken en moeilijkheden van andere partners vergroot zou worden. Deze uitwisseling zou op districtsniveau per organisatie door de contactpersoon gecoördineerd kunnen worden.

Actie

- aanstellen coördinator per organisatie
- inventariseren belangstelling
- opstellen stramien voor stage-dagen
- organiseren daadwerkelijke stages

Cliënt volgsysteem

Het instellen van een cliënt volgsysteem zou in de ogen van de meeste districten een verbetering opleveren van de doorlooptijd van strafrechtzaken en een verbetering van het zicht op acties die betrokken partners hebben ondernomen met betrekking tot specifieke cliënten.

Gezien het feit dat men momenteel stadsbreed bezig is met de ontwikkeling van zo'n monitor worden geen concrete plannen van aanpak op dit punt gepresenteerd. Wel wordt aangegeven dat het een centraal systeem zou moeten worden dat 24 uur per dag bereikbaar is.

3.7 Algemeen/landelijk

Naast de oplossingen die bovenstaand beschreven zijn, worden in de eind-rapportages enkele knelpunten aangegeven die niet met een districtelijk plan van aanpak opgelost kunnen worden. Toch worden deze knelpunten wel als essentieel beschouwd en is het wenselijk dat op hoger niveau over deze knelpunten wordt nagedacht. Het gaat hierbij om zaken als cellentekort en een tekort aan menskracht. Met name dit laatste knelpunt zou aandachtspunt voor het management moeten zijn. Voor een groot deel van de aangedragen oplossingen geldt immers dat er één jeugdverantwoordelijke per organisatie aangesteld wordt. Het is aan het management om ervoor te zorgen dat er ofwel een nieuwe functie gecreëerd wordt, danwel dat de verantwoordelijke contactpersoon vrijstelling krijgt van andere reguliere taken teneinde tijd voor jeugd te kunnen vrijmaken.

Tenslotte wordt een belangrijk knelpunt signaleerd in de beperkte betrokkenheid van ouders bij jeugdstrafrechtzaken. Dit knelpunt is niet eenvoudig door de betrokken partners op te lossen. Toch verdient het aanbeveling om hier - in samenwerking met ouders en hulpverlening - in de toekomst specifiek aandacht aan te besteden.

4 Overzicht per district

In voorgaande hoofdstukken zijn de meestgenoemde knelpunten en oplossingen per *organisatie* geïnventariseerd en beschreven. In die algemene beschrijving wordt echter niet ingegaan op de knelpunten en oplossingen die per *district* geformuleerd zijn. Teneinde besluitvorming op districtsniveau en daarmee uitvoering van de plannen van aanpak per district mogelijk te maken, wordt op de volgende bladzijden een schematisch overzicht per district gepresenteerd. Hierbij kan aangetekend worden dat de 'eerste actiepunten' in enkele districten reeds in het kader van de plannen van aanpak zijn uitgevoerd.

Knelpunten, oplossingen en actiepunten per district

	Top drie knelpunten	Oplossingen	(eerste) Actiepunten
District 1	<ul style="list-style-type: none"> • betrokken instanties te weinig bij elkaar • lange doorlooptijd • jeugd heeft te lage prioriteit bij drukte 	<ul style="list-style-type: none"> • oprichten district jeugdunit politie • beschrijven werkwijze instanties • overleg en afstemming tussen organisaties • specialisatie bij OM 	<ul style="list-style-type: none"> • besluitvorming management m.b.t specialisatie en instellen jeugdunits • voorwaarden scheppen (personeel, ruimte) voor jeugdunits • evt. instellen werkgroep werkwijze beschrijven • instellen/organiseren structureel overleg tussen partners
District 2	<ul style="list-style-type: none"> • geen hulpverlening in avonduren • wat te doen met uitzichtloze gevallen • communicatie tussen Raad, Sija en OM 	<ul style="list-style-type: none"> • omschrijven taken, verantwoordelijkheden, werkwijze, procedures met eventueel checklist op dossiers • jeugdhulpdesk • cursus AJS voor alle partijen • casus-overleg • kleinschaliger werken • inijkstages 	<p>Jeugdhulpdesk:</p> <ul style="list-style-type: none"> • een nummer voor alle partners • permanente toegang CVS
District 3	<ul style="list-style-type: none"> • lange doorlooptijden • ontbreken contactpersoon per instelling • ontbreken centrale jeugdunit op parket 	<ul style="list-style-type: none"> • centrale registratie en uniform voorblad proces verbaal • instellen expertisecentrum jeugd • centrale afhandelunit voor elk onderdeel in de jeugdketen • symposium jeugdrecht • inijkstages • computersysteem • draaiboek per organisatie • contactfunctionaris per sector of onderdeel 	<ul style="list-style-type: none"> • contactfunctionaris instellen die ook spil is • functie-omschrijving maken • overlegvorm tussen contactfunctionarissen starten
District 4	<ul style="list-style-type: none"> • doorlooptijden moeten bekort • procedures en afspraken moeten meer bekendheid, zowel onderling als intern • alle organisaties moeten over juiste, actuele info beschikken 	<ul style="list-style-type: none"> • specialisatie jeugd bij politie en OM • 'leidraad' boekje per organisatie uitgeven • 24-uurs bereikbaarheid alle instanties 	<ul style="list-style-type: none"> • collega's vrijmaken voor jeugdteam • opleiden voor jeugdteam • ruimte beschikbaar voor jeugdteam • organisaties stukje over werkwijze laten schrijven • werkgroep instellen die uitzoekt hoe bevordering van doorlooprouting middels 24-uurs bereikbaarheid het best gerealiseerd kan worden
District 5	<ul style="list-style-type: none"> • afhandeling niet verbaliseerde jeugd • onvoldoende regie in hulpverlening • administratieve afhandeling op parket 	<ul style="list-style-type: none"> • districtsmodel politie en centraal aanspreekpunt • een organisatie verantwoordelijk voor case management • belang jeugdzaken niet alleen met mond belijden • feedback tussen organisaties regelen • privacy regels bekend maken • aanspreekpunt per organisatie regelen 	-

	Top drie knelpunten	Oplossingen	(eerste) actiepunten
District 6	<ul style="list-style-type: none"> • hoe taakstraffen optimaliseren? • hoe hulpverlening optimaliseren? • hoe optimale info-uitwisseling tussen partijen? 	<ul style="list-style-type: none"> • Lik-op-stuk-beleid • jobrotation/kijkstages • districtsbreed netwerkoverleg 	<ul style="list-style-type: none"> •interne richtlijnen opstellen lik-op-stuk •coördinator kijkstages aanwijzen •standaard programma kijkstages in elkaar zetten
District 7	<ul style="list-style-type: none"> • informatie-verstrekking tussen instellingen en deskundigheid/motivatie medewerkers • samenwerking tussen OvJ's en Kinderrechters jeugdzorg en RvK 	<ul style="list-style-type: none"> • instandhouden contactpersonen • kijkstages • omslag om proces verbaal met checklist • eenduidige manier van inzenden door de politie met parketnummer • meer jeugdspecialisten bij politie 	<ul style="list-style-type: none"> •instellen netwerkoverleg •procesbeschrijving per organisatie •functiebeschrijving contactpersonen
District 8	<ul style="list-style-type: none"> • lik-op-stuk-beleid in beleid en werkwijze tot uiting brengen • optimale checklist nodig 	<ul style="list-style-type: none"> • netwerkoverleg/aanspreekpunt binnen de organisatie • hogere prioriteit jeugd bij politie • bekend maken resultaat werkgroep 'procedures' • snellijst per organisatie 	<ul style="list-style-type: none"> •vaststellen wie deelneemt aan netwerkoverleg •vaststellen wie contactpersonen zijn •vaststellen wie verantwoordelijk is voor bekend maken procedures en bijhouden hiervan •vaststellen methode van voorlichting
District 9	<ul style="list-style-type: none"> • doorlooptijd te lang • onbekendheid met procedures • terugkoppeling van OM naar politie 	<ul style="list-style-type: none"> • oprichten districtelijke jeugdunit politie • termijnbewaking taakstraf OvJmodel • werkoverleg • snelrecht • jeugdhopper • procedure-handboek maken • betrokkenheid vergroten 	<ul style="list-style-type: none"> •invoeren CVS •overlegvoorstel voorleggen aan managementteams •voorstel jeugdunit voorleggen aan managementteam •suggesties voorleggen aan bestaande projectgroep 'procedure minderjarigen' voor handboek

5 Conclusies

In hoofdstuk twee is reeds geconcludeerd dat de voornaamste gesignaleerde knelpunten in de negen districten betrekking hebben op de interne organisatie bij politie en Openbaar Ministerie, het zicht op elkaars werkwijze en procedures, en onderlinge communicatie en samenwerking. In hoofdstuk drie wordt duidelijk dat het zwaartepunt van de voorgestelde oplossingen dan ook op deze gebieden ligt. Op basis van de negen eindrapportages kan geconcludeerd worden dat de prioriteit in de oplossingen door de districten gelegd wordt bij het instellen van districtelijke jeugd-units bij de politie en het Openbaar Ministerie, en de diverse maatregelen om integraliteit en samenwerking te bevorderen. Bij dit laatste wordt de nadruk gelegd op het aanstellen van contactpersonen per organisatie, het opstellen van een handboek procedures en het instellen van een districtelijk netwerkoverleg.

Het geheel van bovengenoemd pakket aan maatregelen zou een groot deel van de gesignaleerde knelpunten oplossen doordat zowel binnen de politie als het Openbaar Ministerie jeugd meer prioriteit zou krijgen, de kwaliteit van de afhandeling van jeugdzaken zou verbeteren, en er meer duidelijkheid over procedures en werkwijzen per organisatie zou ontstaan. Bovendien zouden de doorlooptijden van jeugdstrafrechtzaken aanzienlijk bekort worden door het aanstellen van specialisten in jeugdzaken. Daarnaast kan door een betere samenwerking en communicatie tussen de partners een consistent beleid met eenduidige procedures uitgevoerd worden op het gebied van jeugd. Tenslotte kan binnen het districtelijk netwerkoverleg, waarin de contactpersonen per organisatie zitting hebben, actie ondernomen worden om eventuele onopgeloste of nieuwe knelpunten aan te pakken.

5.1 Acties

In hoofdstuk drie zijn reeds per maatregel de voornaamste concrete acties die ondernomen moeten worden, beschreven. Daarbij wordt het duidelijk dat de voorgestelde plannen veelal eerst moeten worden goedgekeurd door het management van de respectieve organisaties, op zowel regio- als districtsniveau. Bovendien moeten er vanuit het management de voorwaarden geschapen worden voor uitvoering van de plannen. Essentieel daarbij is dat het management de voorstellen krachtig ondersteund op zowel uitvoerend- als beleidsniveau en dat er tijd en geld wordt vrijgemaakt voor de uitvoering van de maatregelen. Het ondernemen van de eerste concrete acties ligt dan ook met name bij het (district)management. In samenwerking met de verbetersteams moeten plannen verder uitgewerkt en goedgekeurd worden. In deze fase moet tevens besloten worden of er nieuwe functies gecreëerd worden ofwel dat betrokkenen (gedeeltelijk) vrijgesteld worden van reguliere taken. Pas daarna kan gestart worden met het selecteren en opleiden van personen voor de jeugd-units en het selecteren van contactpersonen. Tenslotte kunnen door de geselecteerde personen de instelling van de jeugd-units, het instellen van een netwerkoverleg en het opstellen van een handboek procedures gelijktijdig en naast elkaar uitgevoerd worden.

Bijlage 1

Lijst districtrapportages

District 1:
'Zet de jeugd op 1'

District 2:
'Verbeterproject verbetering kwaliteit decentrale afhandeling jeugdzaken'

District 3:
'Verbetering kwaliteit decentrale afhandeling jeugdzaken'

District 4:
'Innovatieproject jeugdzaken'

District 5:
verslag verbeterteam

District 6:
'Verbeterrapport 6'

District 7:
'Verbeterteam district 7'

District 8:
'Samen verbeteren, verslag verbeterteam 8'

District 9:
'De jeugd verdient een negen'